

JO NESBO

MAKBEE

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Αστυνομικό

Πρώτη έκδοση Απρίλιος 2018

Πρώτη έκδοση στην παρούσα μορφή Νοέμβριος 2023

Τίτλος πρωτοτύπου Jo Nesbø, *Macbeth*, trans. Don Bartlett, Hogarth Shakespeare
Project, Penguin Random House 2018

Σχεδιασμός εξωφύλλου Redoine Amzlan

Φιλολογική επιμέλεια Κατερίνα Λελούδη

© 2018, Jo Nesbø

© 2018, 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-3833-1

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83833

Κ.Ε.Π. 6026, Κ.Π. 19331

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562

metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

- Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Jo Nesbo

Μάκβεθ

Βασισμένο στο ομότιτλο έργο του William Shakespeare

Μετάφραση από τα αγγλικά
Γωγώ Αρβανίτη

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

«Κοίταξα γύρω στο μισοσκόταδο και το πάτωμα ήταν στρωμένο με Νορς Ράιντερ πεσμένους μπρούμυτα» είπε ο Μάκβεθ. «Αίμα, σπασμένα γυαλιά και άδειοι κάλυκες».

«Χριστέ μου!» φώναξε ο Άνγκους και η συρτή μεθυσμένη φωνή του ξεχώρισε από το ζωηρό κουβεντολόι των θαμώνων στο Μπρικλέγιερς Αρμς, το στέκι των ανδρών της Ομάδας Κρούσης στον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό. Με τη γυαλάδα του αλκοόλ στα γαλανά του μάτια κοίταζε τον Μάκβεθ σχεδόν με λατρεία. «Τους εξαφάνισες από προσώπου γης! Χριστέ μου! Στην υγεία σου, Μάκβεθ!»

«Ελα, έλα, μετρημένα τα λόγια σου, που ήθελες να γίνεις και παπάς» τον μάλωσε ο Μάκβεθ, αλλά, όταν και οι δεκαοχτώ άνδρες της Ομάδας Κρούσης που ήταν στην παρέα σήκωσαν τα ποτήρια της μπίρας τους, χαμογέλασε και, κουνώντας πέρα δώθε το κεφάλι, σήκωσε κι αυτός το ποτήρι του. Ήπιε μια μεγάλη γουλιά κοιτώντας τον Ούλαφσον, που κρατούσε ένα από τα μεγάλα ποτήρια του Μπρικλέγιερς Αρμς γεμάτο μπίρα με το αριστερό του χέρι.

«Πονάς, Ούλαφσον;»

«Λιγότερο τώρα που κθέρω πως έχει και έναθ απ' αυτούθ μια τρύπα θτον ώμο του» ψεύδισε ο Ούλαφσον και ίσιωσε ντροπαλά τον νάρθηκα που κρατούσε ακίνητο τον δεξιό του ώμο, όταν οι άλλοι ξέσπασαν σε δυνατά γέλια.

«Το εναρκτήριο λάκτισμα το έδωσαν ο Μπάνκο και ο Ούλαφσον» είπε ο Μάκβεθ. «Εγώ το μόνο που έκανα ήταν να κρατάω

απλώς τον προβολέα σαν βοηθός φωτογράφου γι' αυτούς τους δύο καλλιτέχνες».

«Για συνέχισε» είπε ο Άγγκους. «Εσύ κι ο Ντοφ ρίξτε όλους τους Νορς Ράιντερ στο πάτωμα. Τι έγινε μετά;» Έβαλε με τα δάχτυλά του τα μακριά ξανθά μαλλιά του που κρέμονταν πίσω από τα αυτιά του.

Ο Μάκβεθ κοίταξε τα πρόσωπα γύρω στο τραπέζι, αντάλλαξε μια ματιά με τον Μπάνκο και συνέχισε. «Μερικοί φώναζαν ότι παραδίνονται. Η σκόνη άρχισε να κατακάθεται, το στερεοφωνικό είχε γίνει κομμάτια και, όταν με τα πολλά έγινε ησυχία, στην αίθουσα ήταν σκοτεινά και η κατάσταση ήταν λίγο ασαφής. Ο Ντοφ κι εγώ αρχίσαμε να τους τσεκάρουμε από το σημείο όπου στεκόμασταν. Δεν υπήρχαν νεκροί, αλλά αρκετοί είχαν ανάγκη από άμεση ιατρική βοήθεια, θα μπορούσαμε να πούμε. Ο Ντοφ μού φώναξε ότι δεν έβλεπε πουθενά τον Σβένο». Ο Μάκβεθ έσυρε το δάχτυλό του στο λεπτό στρώμα υδρατμών στην εξωτερική μεριά του ποτηριού του. «Πρόσεξα μια μικρή πόρτα πίσω από την κορυφή του τραπεζιού όπου καθόταν ο Σβένο. Την ίδια στιγμή ακούσαμε μοτοσικλέτες να παίρνουν μπροστά. Παρατήσαμε όλους τους άλλους και τρέξαμε στην αυλή. Και εκεί είδαμε τρεις μηχανές να κατευθύνονται προς την πύλη η μία ήταν κόκκινη, του Σβένο. Και ο φρουρός, ένας φαλακρός με μακρύ κρεμαστό μουστάκι, καβάλησε κι αυτός τη μηχανή του και τους ακολούθησε. Ο Ντοφ έγινε έξαλλος, ήθελε να τους κυνηγήσουμε, αλλά του είπα ότι είχαμε μερικούς βαριά τραυματισμένους μέσα στην...»

«Και νόμισες πως αυτό θα σταματούσε τον Ντοφ;» ψιθύρισε μια φωνή. «Μερικά καθάρματα που αιμοραγούσαν; Όταν μπορούσε να πιάσει τον Σβένο;»

Ο Μάκβεθ γύρισε και κοίταξε. Η ψιθυριστή φωνή ανήκε σε κάποιον που καθόταν μόνος στο διπλανό τραπέζι με το πρόσωπό του στη σκιά κάτω από το ράφι με τα τρόπαια από τα βελάκια.

«Νόμισες πως ο Ντοφ θα υπολόγιζε τις ζωές μερικών κοινών θνητών μπροστά στην πιθανότητα για ένα ηρωικό κατόρθωμα;» συνέχισε η φωνή και ένα ποτήρι μπύρας υψώθηκε στη σκιά. «Έχουμε να σκεφτούμε και την καριέρα μας».

Σιωπή έπεσε στο τραπέζι του Μάκβεθ.

Ο Μπάνκο έβηξε δυνατά. «Στον διάβολο η καριέρα μας, Σέιτον. Εμείς στην Ομάδα Κρούσης δεν αφήνουμε ανθρώπους να πεθαίνουν αβοήθητοι. Δεν ξέρω τι κάνετε εσείς στη Διεύθυνση Ναρκωτικών».

Ο Σέιτον έσκυψε μπροστά και το πρόσωπό του φωτίστηκε. «Ούτε κανέναν από μας στη Διεύθυνση Ναρκωτικών ξέρει τι ακριβώς κάνουμε, αυτό είναι το πρόβλημα με ένα αφεντικό σαν τον Ντοφ. Αλλά ας μη διακόψω την ιστορία σου, Μάκβεθ. Τι έκανες τελικά, έμεινες πίσω και φρόντισες τους τραυματίες;»

«Ο Σβένο είναι ένας δολοφόνος που θα σκότωνε ξανά αν του δινόταν η ευκαιρία» είπε ο Μάκβεθ κοιτώντας επίμονα στα μάτια τον Σέιτον. «Και ο Ντοφ φοβόταν ότι οι Νορς Ράιντερ θα περνούσαν τη γέφυρα και θα δραπετεύαν».

«Φοβόμουν ότι θα περνούσαν τη γέφυρα, όπως είχε προσπαθήσει να κάνει το φορτηγό» είπε ο Ντοφ. «Έτσι, καβαλήσαμε πάλι τις μοτοσικλέτες. Και τους καταδιώξαμε όσο πιο γρήγορα μπορούσαμε. Κι ακόμα πιο γρήγορα. Ένας ελάχιστος λανθασμένος υπολογισμός σε μία από τις στροφές του λόφου σε βρεγμένη ασφαλτο...» Ο Ντοφ έκανε στην άκρη τη μισοφαγωμένη κρεμ μπριλέ του, έπιασε το μπουκάλι της σαμπάνιας από τη σαμπανιέρα και ξαναγέμισε τα ποτήρια των άλλων τριών της συντροφιάς. «Μετά την πρώτη διχάλα του δρόμου στην άκρη της κοιλάδας είδα μπροστά μου τα πίσω φώτα των τεσσάρων μηχανών και άνοιξα ταχύτητα. Από τον καθρέφτη μου είδα ότι ο Μάκβεθ με ακολουθούσε ακόμη».

Ο Ντοφ έριξε μια κλεφτή ματιά στον διοικητή Ντάνκαν μήπως μπορέσει και καταλάβει τι εντύπωση του άφηνε η διήγησή του.

Δύσκολο να ερμηνεύσει κανείς το ευγενικό, φιλικό χαμόγελο του διοικητή. Ο Ντάνκαν δεν είχε κάνει ακόμη κανένα σχόλιο σχετικά με τη νυχτερινή τους επιχείρηση. Όμως το γεγονός ότι είχε έρθει στη μικρή γιορτή τους δεν ήταν από μόνο του μια έμμεση αναγνώριση. Ήταν πολύ πιθανό, αλλά η σιωπή του έφερνε σε αμηχανία τον Ντοφ. Αισθανόταν πολύ πιο σίγουρος με τον επιθεωρητή Λένοξ, τον κοκκινομάλλη επικεφαλής της Διεύθυνσης κατά της Διαφθοράς, που με τον συνηθισμένο ενθουσιασμό του είχε σκύψει πάνω στο τραπέζι και ρουφούσε την κάθε του λέξη. Και με την Κεθνές, την επικεφαλής της Σήμανσης, που τα μεγάλα πράσινα μάτια της του έδειχναν ότι πίστευε μέχρι κεραίας τα λεγόμενά του.

Ο Ντοφ άφησε κάτω το μπουκάλι. «Στην ευθεία του δρόμου που καταλήγει στο τούνελ, ο Μάκβεθ κι εγώ πηγαίναμε δίπλα δίπλα και βλέπαμε τα φώτα των τεσσάρων μηχανών μπροστά μας όλο και πιο κοντά. Σαν να ελάττωναν ταχύτητα. Έβλεπα τα κέρατα στο κράνος του Σβένο. Και τότε έγινε κάτι που δεν το περιμέναμε».

Ο Ντάνκαν μετέφερε το ποτήρι της σαμπάνιας του δίπλα στο ποτήρι του με το κόκκινο κρασί, κίνηση που ο Ντοφ δεν κατάλαβε αν έπρεπε να την ερμηνεύσει ως δείγμα νευρικότητας ή ανυπομονησίας. «Οι δύο από τις μοτοσικλέτες, αμέσως μετά το υπόστεγο της στάσης του λεωφορείου, έστριψαν στην έξοδο προς το Φόρες, ενώ οι άλλες δύο συνέχισαν προς το τούνελ. Εμείς απείχαμε λίγα δευτερόλεπτα από τη διακλάδωση και έπρεπε να πάρω άμεσα μια απόφαση...»

Ο Ντοφ έδωσε έμφαση στη λέξη *απόφαση*. Φυσικά, θα μπορούσε να είχε πει να κάνω μια επιλογή. Όμως η επιλογή ήταν αυτό που κάθε ηλίθιος θα αναγκαζόταν να κάνει, ενώ η απόφαση είναι προληπτική δράση, απαιτεί νοητική διεργασία και άποψη, αποφάσεις παίρνει ένας ηγέτης. Το είδος του ηγέτη που θα χρειαζόταν ο διοικητής όταν θα διόριζε τον επικεφαλής της νεοσύστατης Διεύθυνσης Οργανωμένου Εγκλήματος. Η ΔΟΕ

ήταν μια μείξη της Διεύθυνσης Ναρκωτικών και της Διεύθυνσης Συμμοριών, αλλά και μια πολύ λογική σύντηξη, αφού το εμπόριο ναρκωτικών στην πόλη ήταν μοιρασμένο αποκλειστικά μεταξύ του Εκάτη και των Νορς Ράιντερ, που είχαν απορροφήσει όλες τις άλλες συμμορίες. Το ερώτημα ήταν ποιος θα διηύθυνε τον νέο τομέα, ο Ντοφ ή ο Κόντορ, ο πολύπειρος επικεφαλής της Διεύθυνσης Συμμοριών και ιδιοκτήτης ενός ύποπτα μεγάλου σπιτιού, χωρίς δάνειο με υποθήκη, στη δυτική πλευρά της πόλης; Το πρόβλημα ήταν ότι ο Κόντορ είχε την υποστήριξη μεγάλου μέρους του δημοτικού συμβουλίου και όλων των παλιών συνεργατών του διεφθαρμένου Κένεθ που υπηρετούσαν ακόμη στο Αρχηγείο της Αστυνομίας και, μολονότι ο Ντάνκαν ήταν διατεθειμένος να βάλει το κεφάλι του στον πάγκο προκειμένου να απαλλαγεί από τους διάφορους Κόντορ, έπρεπε συγχρόνως να επιδείξει και λίγη πολιτική σύνεση, ώστε να μη χάσει τον έλεγχο στο Αρχηγείο. Έτσι κι αλλιώς, ήταν σίγουρο πλέον ότι τη θέση θα έπαιρνε ή ο Κόντορ ή ο Ντοφ και ότι ο χαμένος θα έμενε χωρίς διεύθυνση να διευθύνει.

«Έκανα σήμα στον Μάκβεθ να ακολουθήσουμε τις δύο μηχανές που έφυγαν προς το Φόρες».

«Σοβαρά;» είπε ο Λένοξ. «Τότε οι άλλες δύο θα περνούσαν ανεμπόδιστες το σύνορο της κομητείας».

«Ναι. Κι αυτό ήταν το δίλημμα. Ο Σβένο είναι μια πονηρή αλεπού. Έστελνε άραγε δύο άντρες του στο Φόρες για αντιπερισπασμό, ώστε να περάσει αυτός το σύνορο και να διαφύγει, αφού είναι ο μοναδικός Νορς Ράιντερ εναντίον του οποίου έχου-
με στοιχεία; Ή μήπως υπολόγιζε ότι εμείς θα σκεφτόμασταν ότι αυτός έτσι θα σκεφτόταν και επομένως θα έκανε το αντίθετο;»

«Έχουμε;» ρώτησε ο Λένοξ.

«Τι πράγμα;» ρώτησε ο Ντοφ, προσπαθώντας να κρύψει την ενόχλησή του για τη διακοπή.

«Στοιχεία εναντίον του Σβένο. Η σφαγή του Στόουκ έχει παραγραφεί, απ' όσο ξέρω».

«Δύο ένοπλες ληστείες σε ταχυδρομείο στο Διαμέρισμα 1 πριν από πέντε χρόνια» είπε ανυπόμονα ο Ντοφ. «Έχουμε δακτυλικά αποτυπώματα του Σβένο και διάφορα άλλα».

«Για τους υπόλοιπους Νορς Ράιντερ;»

«Τίποτα. Και δεν βγάλαμε τίποτα ούτε απόψε, γιατί όλοι τους φορούσαν κράνη. Τέλος πάντων, όταν στρίψαμε προς το Φόρες είδαμε το κράνος...»

«Τι είναι η σφαγή του Στόουκ;» ρώτησε η Κεθνές.

Ο Ντοφ γρύλισε.

«Εσύ δεν πρέπει να είχες γεννηθεί ακόμη» της είπε ο Ντάνκαν σε φιλικό τόνο. «Συνέβη στο Καπιτώλιο αμέσως μετά τον πόλεμο. Ο αδερφός του Σβένο επρόκειτο να συλληφθεί για λιποταξία και έκανε τη βλακεία να τραβήξει πιστόλι. Οι δύο αστυνομικοί που είχαν πάει να τον συλλάβουν είχαν περάσει και οι δύο όλα τα χρόνια του πολέμου στα χαρακώματα. Τον έκαναν κόσκινο. Ο Σβένο πήρε εκδίκηση για τον αδερφό του μερικούς μήνες αργότερα στο Στόουκ. Μπήκε στο τοπικό αστυνομικό τμήμα οπλισμένος και σκότωσε τέσσερις αστυνομικούς, μεταξύ των οποίων μία έγκυο γυναίκα. Ο Σβένο εξαφανίστηκε από τα ραντάρ μας για πάρα πολύ καιρό και, όταν επανεμφανίστηκε, η υπόθεση είχε παραγραφεί λόγω χρόνου. Παρακαλώ, Ντοφ, συνέχισε».

«Ευχαριστώ. Σκέφτηκα ότι δεν είχαν καταλάβει ότι τους ακολουθούσαμε από τόσο κοντά και ότι είχαμε δει το κράνος του Σβένο όταν έστριψε στον δρόμο προς το Φόρες και την παλιά γέφυρα. Τους φτάσαμε μόλις δύο χιλιόμετρα παρακάτω. Για την ακρίβεια, ο Μάκβεθ πυροβόλησε δύο φορές στον αέρα όταν βρίσκονταν ακόμη αρκετά μπροστά μας και εκείνοι σταμάτησαν. Σταματήσαμε κι εμείς. Είχαμε βγει από την κοιλάδα, οπότε δεν έβρεχε. Καλή ορατότητα, φως φεγγαριού, η μεταξύ μας απόσταση πενήντα εξήντα μέτρα το πολύ. Κρατούσα το ΑΚ-47 και τους διέταξα να κατεβούν από τις μοτοσικλέτες τους, να κάνουν πέντε βήματα προς το μέρος μας και να γονατίσουν στην ασφαλτο με τα χέρια πίσω από το κεφάλι. Έκαναν όπως

τους είπαμε. Κατεβήκαμε από τις μοτοσικλέτες και βαδίσαμε προς το μέρος τους».

Ο Ντοφ έκλεισε τα μάτια του.

Τους ξαναείδε μπροστά του.

Γονατιστούς.

Τα δερμάτινα ρούχα του έτριζαν καθώς βάδιζε προς τη μεριά τους και στην άκρη της περιφερειακής του όρασης έβλεπε να κρέμεται από τη σηκωμένη μάσκα του κράνους του μια σταγόνα βροχής. Σε λίγο θα έπεφτε. Σε λίγο.

«Μας χώριζαν δέκα δεκαπέντε βήματα το πολύ όταν ο Σβένο τράβηξε πιστόλι» είπε ο Μάκβεθ. «Ο Ντοφ αντέδρασε αυτόματα. Τον πυροβόλησε. Τρεις φορές, στο στήθος. Ο Σβένο ήταν ήδη νεκρός όταν το κράνος του χτύπησε την άσφαλτο. Στο μεταξύ ο άλλος Ράιντερ είχε τραβήξει το όπλο του και σημάδευε τον Ντοφ. Ευτυχώς, δεν πρόλαβε να πατήσει τη σκανδάλη».

«Θεούλη μου!» φώναξε ο Άνγκους. «Τον πυροβόλησες, ε;»

Ο Μάκβεθ έγειρε πίσω στην καρέκλα του. «Πέταξα στιλέτο».

Ο Μπάνκο κοίταξε επίμονα τον προϊστάμενό του.

«Εντυπωσιακό» ψιθύρισε ο Σέιτον από τις σκιές. «Ωστόσο, ο Ντοφ αντέδρασε πολύ πιο γρήγορα από εσένα όταν ο Σβένο πήγε να τραβήξει το όπλο του, έτσι δεν είναι; Θα στοιχημάτιζα πως είσαι πιο γρήγορος, Μάκβεθ».

«Εδώ κάνεις λάθος» είπε ο Μάκβεθ. Πού το πήγαινε ο Σέιτον, τι σκοπό είχε; «Όπως και ο Ντοφ» συμπλήρωσε και έφερε το ποτήρι της μπίρας στο στόμα του.

«Έκανα λάθος» είπε ο Ντοφ και έδωσε σήμα στον αρχισερβιτόρο για άλλο ένα μπουκάλι σαμπάνια. «Όχι επειδή πυροβόλησα, φυσικά. Επειδή αποφάσισα να ακολουθήσω τις δύο μοτοσικλέτες που έφυγαν προς το Φόρες».

Ο αρχισερβιτόρος ήρθε στο τραπέζι τους και τους ενημέρωσε χαμηλόφωνα ότι, δυστυχώς, σύντομα θα έκλειναν και απα-

γορευόταν η πώληση αλκοόλ μετά τα μεσάνυχτα. Εκτός εάν ο κύριος διοικήτής...

«Ευχαριστώ, αλλά όχι» είπε ο Ντάνκαν, που ήταν εξπέρ στο να χαμογελάει κατεργάρικα και συγχρόνως να σε αποδοκιμάζει υψώνοντας το ένα φρύδι. «Θα τηρήσουμε τον νόμο».

Ο σερβιτόρος αποχώρησε.

«Συμβαίνει και στους καλύτερους από μας να κάνουμε λάθος επιλογή» είπε ο Ντάνκαν. «Πότε το κατάλαβες; Όταν του έβγαλες το κράνος;»

Ο Ντοφ ένευσε αρνητικά. «Αμέσως πριν, καθώς γονάτιζα δίπλα στο πτώμα και το μάτι μου έπεσε στη μοτοσικλέτα. Δεν ήταν η μηχανή του Σβένο, έλειπε η θήκη της σπάθας από τον προφυλακτήρα. Είναι γνωστό ότι οι Νορς Ράιντερ δεν ανταλλάσσουν ποτέ τις μοτοσικλέτες τους».

«Αλλάζουν κράνη όμως».

Ο Ντοφ ανασήκωσε τους ώμους του. «Έπρεπε να το είχα καταλάβει. Στο κάτω κάτω, ο Μάκβεθ κι εγώ είχαμε κάνει ακριβώς το ίδιο κόλπο. Ο Σβένο άλλαξε το κράνος του και οι τέσσερις μοτοσικλέτες ελάττωσαν επίτηδες ταχύτητα πριν χωριστούν, ώστε να μπορέσουμε να δούμε ότι το κράνος με τα κέρατα το φορούσε ο ένας από τους δύο Ράιντερ που έφυγαν προς το Φόρες. Ο Σβένο μπήκε στο τούνελ, πέρασε τη γέφυρα και δραπέτευσε».

«Έξυπνη κίνηση, αναμφίβολα» είπε ο Ντάνκαν. «Κρίμα που οι άλλοι δύο δεν ήταν το ίδιο έξυπνοι».

«Τι εννοείτε;» ρώτησε ο Ντοφ, κοιτώντας τη μικρή δερμάτινη θήκη με τον λογαριασμό που είχε αφήσει μπροστά του ο σερβιτόρος.

«Γιατί να τραβήξουν όπλο εναντίον αστυνομικών όταν ήξεραν –όπως εσύ ο ίδιος είπες– ότι δεν έχουμε κανένα στοιχείο εναντίον κανενός, εκτός από τον Σβένο; Θα μπορούσαν άνετα να σας αφήσουν να τους συλλάβετε και να φύγουν από το αστυνομικό τμήμα ελεύθεροι μερικές ώρες αργότερα».

Ο Ντοφ ανασήκωσε τους ώμους του. «Ίσως δεν ήξεραν ότι είμαστε αστυνομικοί. Μπορεί να νόμισαν ότι ήμασταν άνθρωποι του Εκάτη και ότι είχαμε εντολή να τους σκοτώσουμε».

«Ή, όπως είπε ο κύριος διοικητής» συμπλήρωσε ο Λένοξ «ήταν ηλίθιοι».

Ο Ντάνκαν έξυσε το πιγούνι του. «Πόσους Νορς Ράιντερ συλλάβαμε;»

«Έξι» είπε ο Ντοφ. «Όταν γυρίσαμε στο κλαμπ, είχαν απομείνει εκεί μόνο οι πολύ βαριά τραυματισμένοι».

«Δεν το περίμενα μια συμμορία σαν τους Νορς Ράιντερ να εγκαταλείψει τους τραυματίες της στον εχθρό».

«Ήξεραν ότι έτσι θα είχαν ταχύτερη ιατρική φροντίδα. Αυτή τη στιγμή οι τραυματίες νοσηλεύονται, αλλά από αύριο θα γίνουν συλλήψεις. Και θα τους ανακρίνουμε σχετικά με τον Σβένο. Όσο και αν πονάνε. Θα τον βρούμε, κύριε διοικητή».

«Καλώς. Τεσσερισημίσι τόνοι αμφεταμίνη. Είναι πάρα πολλή» είπε ο Ντάνκαν.

«Είναι, πράγματι». Ο Ντοφ χαμογέλασε.

«Τόσο πολλή, που σχεδόν αναρωτιέται κανείς γιατί δεν με ενημέρωσες από πριν για την ενέδρα».

«Ήταν ζήτημα χρόνου» απάντησε γρήγορα ο Ντοφ. Είχε σταθμίσει τα υπέρ και τα κατά ώστε να δώσει μια καλή απάντηση στο αναπόφευκτο ερώτημα. «Δεν υπήρχε χρόνος από τη στιγμή που πήρα την πληροφορία μέχρι που ανέλαβα δράση. Ως επικεφαλής διεύθυνσης έπρεπε να αξιολογήσω τους διαδικαστικούς κανονισμούς ενάντια στο ρίσκο να μην μπορέσω να εμποδίσω να φτάσουν τεσσερισημίσι τόνοι αμφεταμίνη στη νεολαία της πόλης μας».

Ο Ντοφ κοίταξε στα μάτια τον Ντάνκαν, που τον παρατηρούσε σκεπτικός, τρίβοντας με το ένα δάχτυλο το πιγούνι του και σαλιώνοντας τα χείλη του.

«Πολύ αίμα. Μεγάλη ζημιά στη γέφυρα. Τα ψάρια στο ποτάμι έχουν γίνει τζάνκι. Και ο Σβένο ακόμη κυκλοφορεί ελεύθερος» σχολίασε ο Ντάνκαν.

Ο Ντοφ βλαστήμησε από μέσα του. Ο ανόητος, ξιπασμένος υποκριτής δεν μπορεί να μην έβλεπε την ευρύτερη εικόνα.

«Παρ' όλα αυτά» είπε ο διοικητής «έξι Νορς Ράιντερ έχουν συλληφθεί. Κι αν τις επόμενες εβδομάδες νιώθουμε ελαφρώς υπερκινητικοί κάθε φορά που τρώμε ψάρι, καλύτερα αυτό παρά να είχε καταλήξει η αμφεταμίνη στη νεολαία μας. Ή...» συμπλήρωσε ο Ντάνκαν κι έπιασε το ποτήρι της σαμπάνιας του «...στα κατασχεμένα».

Ο Λένοξ και η Κεθνές γέλασαν. Ήταν πασίγνωστο ότι από την αποθήκη του Αρχηγείου της Αστυνομίας με τα κατασχεμένα αγαθά χάνονταν αδικαιολόγητα διαφόρων ειδών πράγματα.

«Επομένως» είπε ο Ντάνκαν σηκώνοντας το ποτήρι του «έγινε καλή δουλειά, Ντοφ».

Ο Ντοφ ανοιγόκλεισε τα μάτια του δύο φορές. Η καρδιά του χτυπούσε γρήγορα. «Ευχαριστώ» είπε και άδειασε το ποτήρι του.

Ο Ντάνκαν έπιασε με μια σβέλτη κίνηση τη μικρή δερμάτινη θήκη. «Κερνάω εγώ». Τράβηξε από μέσα τον λογαριασμό, τένωσε το χέρι του και μισόκλεισε τα μάτια για να τον διαβάσει. «Αν και δεν είμαι σίγουρος ότι είναι εντάξει ο λογαριασμός».

«Ποιος είναι!» είπε ο Λένοξ με ένα σκληρό χαμόγελο όταν δεν γέλασε κανένας.

«Για να δω» είπε η Κεθνές παίρνοντας εκείνη τον λογαριασμό. Φόρεσε τα γιαγιαδίστικα γυαλιά της με τον χοντρό κοκάλινο σκελετό που ο Ντοφ ήξερε ότι δεν τα χρειαζόταν αλλά τα φορούσε επειδή πίστευε ότι της πρόσθεταν μερικά χρόνια και αποσπούσαν την προσοχή από την εμφάνισή της. Ήταν γενναία η απόφαση του Ντάνκαν να τοποθετήσει την Κεθνές επικεφαλής της Σήμανσης. Όχι πως αμφισβητούσε κανείς την επαγγελματική της επάρκεια –ήταν αριστούχος στη Σχολή Δοκίμων της αστυνομίας και είχε σπουδάσει επίσης φυσική και χημεία–, όμως ήταν η νεότερη επικεφαλής διεύθυνσης, ανύπαντρη και πολύ όμορφη για να μην υποψιάζεται κανείς απώτερα κίνητρα. Οι φλόγες των κεριών στο τραπέζι έκαναν τα γελαστά μάτια της

πίσω από τα γυαλιά, τα υγρά χυμώδη κόκκινα χείλη και τα λεία κάτασπρα δόντια της να λαμπυρίζουν. Ο Ντοφ έκλεισε τα μάτια του. Η γυαλάδα της υγρής ασφάλτου, ο ήχος των τροχών στον βρεγμένο δρόμο. Το πλατσούρισμα. Το αίμα που πετάχτηκε όταν ο άντρας τράβηξε το στιλέτο από τον λαιμό του. Ένωσε σαν να του έσφιξε την καρδιά ένα αόρατο χέρι και άνοιξε τα μάτια του με ένα πνιχτό βογκητό.

«Όλα καλά;» Ο Λένοξ έγειρε μια κανάτα με νερό πάνω από το ποτήρι του Ντοφ και το γέμισε. «Πιες για να αραιώσεις λίγο τη σαμπάνια» του είπε. «Πρέπει να οδηγήσεις».

«Αυτό αποκλείεται» είπε ο Ντάνκαν. «Δεν θέλω οι ήρωές μου να συλληφθούν επειδή οδηγούσαν μεθυσμένοι ή να σκοτωθούν στον δρόμο. Ο οδηγός μου δεν θα έχει αντίρρηση να κάνουμε μια μικρή παράκαμψη».

«Ευχαριστώ» είπε ο Ντοφ. «Αλλά το Φάιφ είναι...»

«...στην ίδια κατεύθυνση με το σπίτι μου» τον διέκοψε ο Ντάνκαν. «Και εκείνοι που θα πρέπει να με ευχαριστούν είναι η κυρία Ντοφ και τα δύο υπέροχα παιδιά σου».

«Με συγχωρείτε» είπε ο Ντοφ. Έσπρωξε πίσω την καρέκλα του και σηκώθηκε.

«Καταπληκτικός αστυνομικός» είπε ο Λένοξ, παρακολουθώντας τον Ντοφ να απομακρύνεται τρικλίζοντας προς τις τουαλέτες στο βάθος της αίθουσας.

«Ο Ντοφ;» απόρησε ο Ντάνκαν.

«Και αυτός, αλλά σκεφτόμουν τον Μάκβεθ. Εντυπωσιακά αποτελέσματα, οι άντρες του τον λατρεύουν και, παρόλο που δούλεψε για τον Κένεθ, εμείς της Διεύθυνσης κατά της Διαφθοράς ξέρουμε ότι είναι άμεμπτος. Κρίμα που δεν διαθέτει και τα τυπικά προσόντα για μια ανώτερη διοικητική θέση».

«Δεν χρειάζεται τίποτε παραπάνω από το πτυχίο της Σχολής Αστυνομίας. Πάρε για παράδειγμα τον Κένεθ».

«Ναι, αλλά και πάλι ο Μάκβεθ δεν είναι ένας από εμάς».

«Εμάς;»

«Ε, ναι» είπε ο Λένοξ σηκώνοντας το ποτήρι της σαμπάνιας του με ένα ειρωνικό χαμόγελο. «Έχετε επιλέξει για επικεφαλής τομέων άτομα που, όπως και να το κάνουμε, ανήκουν στην ελίτ. Όλοι προερχόμαστε από τη δυτική πλευρά της πόλης ή από το Καπιτώλιο, είμαστε απόφοιτοι πανεπιστημίου ή γόνοι αξιολύβων οικογενειών. Ο Μάκβεθ προέρχεται από τις ευρύτερες τάξεις του πληθυσμού, αν καταλαβαίνετε τι εννοώ».

«Καταλαβαίνω. Άκου, ανησυχώ λιγάκι για τον Ντοφ, είδα ότι δεν πατούσε καλά στα πόδια του. Θα μπορούσες...»

Οι τουαλέτες, ευτυχώς, ήταν άδειες.

Ο Ντοφ ανέβασε το φερμουάρ του παντελονιού του, στάθηκε μπροστά σε έναν νιπτήρα, άνοιξε τη βρύση και έριξε με τις χούφτες νερό στο πρόσωπό του. Άκουσε την πόρτα πίσω του να ανοίγει.

«Ο Ντάνκαν μού ζήτησε να έρθω να δω πώς είσαι» είπε ο Λένοξ.

«Μμ. Τι νομίζεις ότι πιστεύει;»

«Για ποιο πράγμα;»

Ο Ντοφ έκοψε ένα κομμάτι χαρτί και σκούπισε το πρόσωπό του. «Για... το πώς πήγαν τα πράγματα».

«Μάλλον αυτό που πιστεύουμε όλοι: Έκανες καλή δουλειά».

Ο Ντοφ κούνησε καταφατικά το κεφάλι του.

Ο Λένοξ γέλασε. «Τη θέλεις πολύ τη θέση στο Οργανωμένο Έγκλημα, ε;»

Ο Ντοφ έκλεισε τη βρύση και άρχισε να σαπουνίζει τα χέρια του, κοιτώντας τον επικεφαλής της Διεύθυνσης κατά της Διαφθοράς μέσα από τον καθρέφτη.

«Εννοείς ότι είμαι αριβίστας;»

«Δεν είναι κακό να θέλεις να ανεβείς στην ιεραρχία». Ο Λένοξ χαμογέλασε κυνικά. «Απλώς διασκεδάζω διαπιστώνοντας πού τοποθετείς τον εαυτό σου».

Ο βασιλιάς των συγγραφέων
αστυνομικής λογοτεχνίας.

Sunday Express

Μια ασταμάτητη συγγραφική δύναμη.

The Times

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΩΝ 55 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΠΑΤΣΟΣ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Σε μια ζοφερή αποβιομηχανοποιημένη πόλη, που σπαράσσεται από τη διαφθορά και το έγκλημα, μια απόπειρα σύλληψης εμπόρων ναρκωτικών καταλήγει σε λουτρό αίματος. Την ευθύνη να ξεκαθαρίσει την υπόθεση αναλαμβάνει ο επιθεωρητής Μάκβεθ και η ομάδα του.

ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΠΡΩΗΝ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΗΣ ΜΕ ΠΑΡΕΛΘΟΝ.

Για την επιτυχία του θα του δοθούν απλόχερα τα πάντα. Χρήματα. Εξουσία. Σεβασμός.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΕΙ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΗΚΕΙ

Ο Μάκβεθ όμως, ανικανοποίητος και χαμένος στις παραισθήσεις και την παράνοια, θα οδηγήσει τα πράγματα στα άκρα.

ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΑΝ ΣΚΟΤΩΣΕΙ.

Το πάθος για εξουσία και ένα διαταραγμένο μυαλό είναι τα βασικά συστατικά ενός συγκλονιστικού θρίλερ που βασίζεται στο ομότιτλο σαιξπηρικό έργο και φέρει την υπογραφή του κορυφαίου σύγχρονου συγγραφέα αστυνομικής λογοτεχνίας Jo Nesbo.

ISBN: 978-618-03-3833-1

9 786180 338331

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 83833

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book